

Nr 147.

Av herr **Bergman** och herr **Björkman, Gustaf Adolf**, *angående återupptagande av anslaget till resestipendier för lärare vid de allmänna läroverken.*

Under en följd av år har bland åttonde huvudtiteln's anslag saknats det förut där förekommande anslaget till resestipendier för andra läroverkslärare än dem, som undervisa i främmande levande språk. Motivet för detta anslags uteslutning har varit det statsfinansiella läget, som ej ansetts tillåta denna ganska obetydliga utgift. Även i år saknas detta anslag, ehuru just nu allt annat än brist på tillräckliga statsinkomster kan konstateras. Kan det icke beviljas nu, så måste man fråga sig när det över huvud taget skall kunna ifrågakomma. Till jämförelse må nämnas att för nästa budgetår anslaget till resestipendier för domare åter upptagits i statsverkspropositionen. Vad som ytterligare ställer frånvaron av anslaget till resestipendier för läroverkslärarna i egendomlig belysning är det faktum att trots angivet finansiellt hinder dock 4 resestipendier årligen i själva verket beviljats under de senaste åren, men på det ovanliga sätt att stipendiaterna utvalts av en i utlandet verkande handelskammare och till lärare endast i ett visst ämne för resa i ett särskilt land (samma ämne och samma land vid varje tillfälle då de utdelats). Någon konkurrens med möjlighet för alla kvalificerade att söka, och med sedvanlig garanti — genom skolöverstyrelsens prövning av ansökningarna — att de mest förtjänta skulle komma i åtnjutande av förmånen, har icke förekommit. Vad här anförts avser icke att innebära något klander mot den initiativtagande handelskammaren, som tvärtom är värd allt erkännande för sitt intresse för saken, men väl mot saknaden av sedvanliga konkurrensmöjligheter och över huvud mot proceduren vid sidan av den sakkunniga myndighet, som bort handlägga ett sådant ärende. Vi yrka icke att detta slags stipendier böra inhiberas utan blott att de böra utdelas i samma ordning som vid andra resestipendieutdelningar till lärare, ävensom att tillgång till några resestipendier beredes även för lärare i andra ämnen än det som i detta fall särskilt gynnats i förening med möjlighet till resor även i andra länder än det enda som nu förekommit. Då de av handelskammaren i fråga organiserade resorna givetvis äro av stort intresse och gagn, kunna de ju mycket väl fortgå men därjämte ett belopp anslås för vidsträcktare användning. De nyssnämnda särskilda resestipendierna torde ha uppgått till c:a 800 kr. för var och en av de fyra stipendiaterna, alltså till c:a 3 200 kronor per år. Skolöverstyrelsen har nu föreslagit återupptagandet av det normala resestipendieanslaget under åttonde huvudtiteln och hemställer för ändamålet om 10 000 kronor.

Under förutsättning att fortfarande 3 200 kronor beviljas till särskilda resor av de senaste årens typ, föreslå vi, att riksdagen måtte bevilja under åttonde huvudtiteln åtminstone skillnaden mellan 10 000 kronor och 3 200 kronor.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen måtte bevilja 6 800 kronor till resestipendier för lärare vid de allmänna läroverken (inklusive högre lärarinneseminariet), särskilt sådana lärare som tjänstgöra vid provårsläroverk.

Stockholm den 23 januari 1938.

J. Bergman.

G. A. Björkman.